

Un gran filòleg castellonenc

LLUIS GIMENO BETI (+)

19-X-84

ES per a mi un honor i un plaer fer aquesta breu ressenya sobre Germà Colon, que avui al migdia serà nomenat doctor «Honoris Causa» per la Universitat de València. Tanmateix, disposat a glossar convenientment els mèrits de la persona que avui s'incorpora a la nostra Universitat amb tots els honors, em trobe amb una dificultat: fa cuasi exactament dos anys vaig haver d'escriure de Colon, en la seua qualitat de guardonat per la Fundació Huguet de Castelló amb el nomenament de «Valencià de l'any». Es obvi, doncs, que ja vaig dir-hi allò que a parer meu suggeria la semblança de l'homenatjat, i que vaig voler dir-ho amb les paraules més escaients. I ara, davant la nova avinentesa, havia de repetir allò que ja

vaig dir aleshores? Això representava per a mi una forta recança; tanmateix m'ho havia de callar? Pense que el fet s'ho mereix, i per tant no podia negar-m'hi. Recorde aquell dia en què Germà Colon havia de venir a Castelló a rebre el nomenament de la Fundació Huguet, i la meua alegria en saber que li havia de fer una entrevista per al diari *MEDITERRANEO*. Recorde també que vaig ésser molt ben rebut, amb tota la humanitat i cordialitat del senyor Colon. Així que avui, en incorporar-se a la nostra Universitat, és obligat de referir-me a les tasques científiques de Germà Colon en el terreny de la lingüística catalana (i en això sí que repetiré coses ja dites coses que també hauria de dir i subratllar el qui fos l'encarregat de parlar-ne).

Voldria saber dir breument que és Germà Colon, que és honorat, avui, per la Universitat de València; què ha fet Colon i, sobretot, com ha fet el que ha fet, perquè la Universitat el distingisca.

El filòleg de què avui parlem va nàixer a Castelló de la Plana, i estudià filologia romànica a les universitats de Barcelona, Lovaina i Zuric. Les seues preocupacions científiques s'han dirigit sobretot a l'estudi del lèxic romànic, en especial del català, castellà, portugués i francès. Sobre aquesta última llengua és important de subratllar la seua col·laboració al «Franzosisches Etymologisches Wörterbuch», o sia, el «Diccionari Etimològic del Francès», dirigit pel gran romanista suís Walther von Wartburg. Ell ja havia intervingut directament en la labor de recerca de mots de la nostra llengua ací en les comarques castellonenques en la seua tesi doctoral que tracta sobre el parlar de Castelló.

Professor de Filologia Romànica a la Universitat de Basilea, ha sabut rodejar-se de grans col·laboradors que havien estat, abans, alumnes seus en la mateixa universitat on ell ensenya. Aquests alumnes i ell mateix, òviament, treballen el terreny de la filologia

catalana i obrin camins en el camp de la metodologia de la investigació científica. Com a gran investigador del fet valencià en concret podem citar l'edició, juntament amb Arcadi García, del Furs de València; corpus de lleis forals de l'antic Regne de València, i també l'edició i estudi del Consolat de Mar, lleis del mar.

L'il·lustre castellonenc que avui s'incorpora al clastre de la Universitat de València és sense cap mena de dubte el filòleg més important que ha donat el País Valencià en tota la seua història, i per suposat Castelló de la Plana.

Vull saludar des d'aquestes planes del diari l'il·lustre filòleg mallorquí que rebrà també avui el nomenament de doctor «honoris causa» per la nostra universitat, l'admirat Francesc de Borja Moll i Casanovas, mestre de tantes generacions d'investigadors de la nostra àrea lingüística.

+ Filòleg. Escola de Formació del Professorat d'EGB de Castelló